

Dátum: 2015. augusztus 14.
Tárgy: alkotmányjogi panasz
Hivatkozási szám: 17.P.III.22.788/2012
1.Gf.75.466/2014
Pfv.I.20.036/2015

1/1

BUDAPESTI II. ÉS III. KERÜLETI BÍRÓSÁG 14.	
FŐLAJSTROMSZÁM KLZDŐIRATON:.....	
ÉRKEZETT: POSTÁN / GYŰJTŐLADÁBA / SZEMÉLYESEN / E-MAILLEN / FAXON	
2015 -08- 24	
PÉLDÁNY:.....	M:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM 22788/12 UTÓIRATON:.....	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság	
Ügyszám:	10/2026-0/2015
Érkezett:	2015 OKT 08.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	Tisztelt Alkotmánybíróság!
	db

A felperes (lízingbe vevő) és az alperes (lízingbe adó) nyílt végű pénzügyi lízingszerződéseket [redacted] kötöttek lakásingatlanok lízingelésére. Ezek atipikus, multifunkciós szerződések, amelyekre vonatkozó nevesített, illetve típusszerződést a hazai anyagi jog nem tartalmaz.

Az ilyen szerződések fogalmát és főbb tartalmát maguk a szerződések, valamint a hozzájuk csatolt Általános Szerződési Feltételek (ÁSZF) 1.10. pontja rögzítik (1/alatti melléklet ÁSZF). E szerződések fő jellemzője, hogy hatályuk alatt a lízingbe vevő nem szerezhethet tulajdont. A hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény (Hpt.) 2. mellékletének 11. pontja szerint a szóban forgó szerződések két szolgáltatást nyújtanak: a kamatfizetés ellenében használati jogot, a tőketörlesztés ellenében tulajdonszerzési opcióra szóló jogot. Ez a szerződésfajta multifunkciós szolgáltatási szerződés.

Mindazon feltételekre, amelyekre a szerződések szövege nem tér ki, a felek az 1959. évi IV. törvényt (rég Ptk.) nevesítik alkalmazandó jogként (ÁSZF 21.8. pontja).

A fentiekből egyértelmű, hogy a szerződések korlátozás nélkül hatályosak, a vonatkozó törvények világosan kijelölték, tehát atipikus mivoltuk nem akadályozhatja a végrehajtást, sem azt a szabályt, hogy vita esetén elsősorban a szerződések, másodsorban a *lex generalis*-ként megjelölt Ptk. alapján kell eljárni.

Az alperes jogszerűen mondta fel a [redacted] szerződéseket, megszűnésük után a felek nem tudtak egyezsége jutni az elszámolást illetően. A felperes a Ptk. szerinti elszámolást tekinti törvényesnek, az alperes pedig – mint utóbb kiderült (a per során kérés ellenére sem jelölte meg elszámolása törvényi alapját) – a nemzetközi pénzügyi lízingről szóló, Ottawában, 1988. május 28-án kelt UNIDROIT Egyezmény alapján, valótlán (a megszűnés előtti) adatokkal kívánt elszámolni. Az alperes módszerével mintegy 2,2 millió CHF összegű követelést mutatott ki a felperessel szemben, a felperes pedig a törvényes módszerrel az elszámolás végeredményeként mintegy 220 ezer CHF összegű követelést az alperessel szemben. A bíróságok a felperesi elszámolás végeredményét (220.000,- CHF) beszámítási kifogásként kezelték.

Az alperes a valótlán adatokkal és törvénytelen módszerrel meghatározott követelése érvényesítése érdekében végrehajtási záradékot állított ki, amit közjegyző írt alá, melyre hivatkozva elindította a végrehajtást.

A felperesek a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságnál pert indítottak a végrehajtás megszüntetése céljából. Keresetükben a végrehajtás törvényi feltételeinek (Vht. 23/C. §) hiányára, és az alperes által egyoldalú közokiratba foglalt, valótlán adatok használatára hivatkoztak.

A bíró a kereseten túllépve elszámolási vitaként folytatta le a 17.P.22.789./2012. sz. elsőfokú eljárást, ami közel két évig tartott, és a végén a bíróság – szerintünk a jogalapot érintően - az igazságügyi szakértő véleménye alapján döntött ténykérdésben az elszámolásról. Az eredeti keresetet azzal utasította el, hogy a közjegyző feladata lett volna a végrehajtási záradékkérés tartalmi ellenőrzése. A közjegyző, a Magyar Közjegyzői Kamara és az illetékes bíróság álláspontja szerint a közjegyző nem köteles a végrehajtás iránti kérelmet tartalmi vonatkozásban ellenőrizni.

A felperes fellebbezett a Fővárosi Törvényszékhez. A fellebbezést az 1.Gf.75.466/2014. sz. eljárásban részben elfogadták, és az elsőfokú eljárás megisméltése mellett döntöttek, de több állásfoglalással törvényt sértettek.

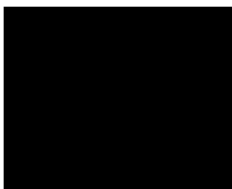
A felperes a 2/ alatt mellékelt felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához 3 állásfoglalás törvénysértő voltát állítva. A Kúria azzal utasította el a panaszt, hogy a három állásfoglalás szerinte nem törvénysértő. A Kúria továbbá az ügy összetettségére hivatkozva a 3/ alatt csatolt részítéletében állást foglalt az elszámolás kérdésében:

- egyrészt, az 1997. évi LXXXVI. törvényt nevesítette az elszámolás jogalapjaként (6. o. első bekezdés);
- másrészt, az Ottawában, 1988. május 28-án kelt UNIDROIT Egyezmény alapján két alternatív elszámolási módszert javasolt:
  - amennyiben a lízingbe vevő kifizeti a teljes lízingdíjat, úgy a lízingbe adó nem követelheti a lízingtárgyat;
  - de ha követeli a lízingtárgyat, úgy csak kártérítésre jogosult.
- harmadrészt, jogtudósi publikációra, valamint a Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Kollégiumának 2000/3. sz. állásfoglalására hivatkozva kimondta, hogy a lízingbe adó jogot formálhat a teljes lízingdíjra és a lízingtárgyra, de a kártérítés kompenzációjaként csökkenteni köteles a lízingbe vevő kötelezettségét a lízingtárgy eladási árával, vagy piaci értékével.

A felperesek álláspontja szerint a [REDACTED] szerződések jogalapja a Ptk, a megszűnés utáni elszámolás elveit a Ptk. 319. § (2) bekezdése, a kártérítés kompenzációjának megállapítási módszerét az ÁSZF 16.1. és 16.2. pontjai rögzítik.

A fentiek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy:

- 1.) Helyezze hatályon kívül az 1997. évi LXXXVI. törvényt, mert annak mindkét nyelvű szövege hibás, és kérje fel a jogszabályalkotót a törvény módosítására, mivel az téves jogalkalmazást eredményez.
- 2.) Miként ezt a Kúria Pfv.I.20.036/2015/8. sz. részítélete is tükrözi.
Nevezetesen:
  - foglaljon állást abban, hogy az Ottawában, 1988. május 28-án kelt UNIDROIT Egyezmény nem alkalmazható hazai rezidensek közötti, a Hpt-n alapuló lízingügyletekkel kapcsolatos vitákban;
  - állapítsa meg a Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Kollégiumának 2000/3. sz. állásfoglalása nyílt végű pénzügyi lízingügyletek esetében az alkotmányellenes joggyakorlatot.
- 3.) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvényben (Abtv.) biztosított jogával élve kötelezze a törvényalkotót, hogy a Vht. 23/C §-át egy hatodik bekezdéssel egészítse ki, amelyben kötelezik a végrehajtási ügyekben eljáró közjegyzőket a törvényi feltételek tartalmi vizsgálatára, és a záradékkérés elutasítására, ha az nem elégíti ki a törvényi feltételeket.

I n d o k l á s :

ad 1: Az Ottawában, 1988. május 28-án kelt UNIDROIT Egyezményt az 1997. évi LXXXVI. törvénnyel hirdették ki. A 13. cikk. 2. pontja mindkét szövegváltozatban hibás. Mellékeljük 4/alatt a hibás és helyes angol és magyar szövegrészeket. Az angol szövegből hiányzik egy mondatrész, ezért érthetetlen. A magyar szöveg a hibás fordítás miatt kétféle értelmezést tehet lehetővé. A fordító az egyértelmű angol „or” szót a „vagy” helyett „illetve”-ként fordította. Az „illetve”- a magyarban önállóan nem értelmezhető, a szövegkörnyezettől függően akár „és”-t is jelenthet, amivel az Egyezmény szövege perdöntően mást jelent.

ad 2: Az Ottawában, 1988. május 28-án kelt UNIDROIT Egyezmény hazai rezidensek közötti, hazai nyílt végű pénzügyi lízingszerződések esetében nem alkalmazható *lex specialis*-ként:

- Az Egyezmény csak két külön államban lévő telephelyű szerződő felek jogvitáira (ld. 3. cikk 1. pont) terjed ki.
- Az Egyezmény tárgya egyértelműen berendezés, gép, felszerelés (ld. 1. cikk 1.a) pontja), és nem lakásingatlan.
- Az Egyezmény nemzetközi lízingügyletekre joghatályos, az ilyenfajta szerződések bérleti jogviszonyra és nem multifunkciós jogviszonyra szólnak.

A hivatkozott 2000/3. sz. állásfoglalás pedig törvényt sértő:

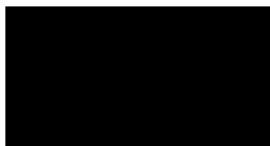
- A lízingtárgy és a teljes lízingdíj együttes követelése tisztességtelen (káron szerzés).
- Törvényt sért a kompenzáció elrendelése nyílt végű pénzügyi lízingszerződéseknel, hiszen a lízingtárgy tulajdonosa a szerződés hatálya alatt is a lízingbe adó. Sérült a Szvt. 50. § (6) bekezdése, mivel a nyílt végű pénzügyi lízingszerződés nem halasztott részletfizetésű termékértékesítés.
- A szakszerűtlen és tisztességtelen elszámolási módszerek a 5/a melléklet szerint a futamidő alatt korlátozhatják a felek tulajdonjogát, ezzel ezek a módszerek sértik az Alaptörvényt és a Ptk-t is.

Az állítás részletes kifejtését a 5. melléklet tartalmazza.

ad 3. A Vht. 23/C. §-a szerint az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza egyebek között a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét. Jelen esetben a záradékkérést az alperes jogi képviselője készítette, és a formanyomtatvány nem tartalmazza a kötelezettség tárgyát (végelszámolás), jogcímét (pl: Ptk. 319. § (2) bekezdése), így ezeket a feltételeket a záradék sem tartalmazza. A közjegyző által alkalmazott módszer tisztességtelen és összeférhetetlen abban a tekintetben, hogy a záradékot a törvényi előírással szemben az ellenérdekelt fél jogi képviselője állítja ki, aki az ellenérdekelt fél érdekeit köteles képviselni. Ezen kívül nem elhanyagolható az – esetünkben 44 ezer CHF összegű - anyagi érdekeltség (6/ alatt mellékeljük az alperes végrehajtási záradék kérésére irányuló beadványát).

A felperesek törvényes képviselőjeként kénytelen voltam alaposan tájékozódni a bíraskodás folyamatai felől. Arra a meglepő megállapításra jutottam, hogy a lízingügyleteket illető hazai bíraskodás tévúton jár, ami az Ottawában, 1988. május 28-án kelt UNIDROIT Egyezmény törvényt sértő alkalmazásának következménye. Jogtudósok publikációi is hozzájárultak a hibás eljárás elterjesztéséhez. Az Alkotmánybíróság állásfoglalása megszüntetné a helytelen gyakorlatot.

A Legfelsőbb Bíróság 7/ alatt mellékelt BH1999.468 számú határozata egy nemzetközi lízingszerződéssel kapcsolatos elszámolási vitában jog- és mintaszerűen alkalmazta az

UNIDROIT Egyezményt (4. o. 1-3. bekezdés). A Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Kollégiumának 8/ alatt mellékelt 2000/3. számú állásfoglalása még iránymutatásként sem alkalmazható a felperes és az alperes elszámolási vitájában, mert a Ptk. és a szerződések jól értelmezhető elszámolási szabályt tartalmaznak. Egyébként az állásfoglalás ellentétes az ÁSZF 16.4. pontjával és sérti a Sztv. 50. § (6) bekezdésében foglaltakat is. Fel kell hívni a figyelmet arra, hogy [REDACTED] professzor az ítéletben idézett javaslatát csak akkor nem tartja törvényellenesnek, ha azt a szerződő felek szerződésbe foglalják. A [REDACTED] szerződések nem tartalmazzák a javasolt elszámolási módszert.

A vázolt tévút számtalan személy, család anyagi, egészségi és lelki állapotának a megroppanását okozta. A fentebb részben ismertetett, immár ötödik éve folyó eljárás családomnak és nekem közel egy milliárd forint kárt okozott, magam pedig belerokkantam. A fenti indokok késztettek arra, hogy magánszemélyként az Alkotmánybírósághoz forduljak kéréseimmel. Elnézést kérek a szakszerűtlen nyelvezetért, az esetleges jogi tévedésekért, ami egy laikusnak talán elnézhető.

Panaszomat és kérelmeimet az Abtv. 1. § a. és b. alpontjára egyaránt hivatkozva terjesztem elő. Az ismertetett eljárásokban a bíróságok által ajánlott, vagy alkalmazott 1997. évi LXXXVI. törvény, vagy törvénnyel nem csak a bíróságok, jogtudósok állásfoglalási alapján alkalmazott módszerek sértik, az idők folyamán sérthetik a saját tulajdonomhoz fűződő, az Alaptörvény által garantált jogaimat, illetve az ellenérdekű fél jogait is a tulajdon és a tulajdonvédelem tekintetében.

Panaszaimat, kérelmeimet az Abtv. 1. § a. alpontjában nevesített *egyedi ügyként*, az Abtv. 30. § 1. bekezdésében megjelölt törvényes határidőn belül az Abtv. 9. pontjában lévő, 26-31. §-ban meghatározott alkotmányjogi panasz formájában terjesztem elő. Tisztelettel bejelentem, hogy a folyamatban lévő bírósági eljárásban perújítási kérelmet terjesztettünk elő, melyben indítványoztuk az Abtv. 25. §-ban szabályozott bírói kezdeményezésen alapuló *egyedi normakontroll alkalmazásának* szükségességét is.

Tisztelettel:

